

aandacht besteedt als een koe. Deze laatste zal daarom den roover veel sneller in de gaten krijgen en zich tijdig uit de voeten maken, wat een stier, en vooral een oud exemplaar, niet zoo dadelijk doen zal. Ik nam steeds waar, dat bij dreigend gevaar de stieren het langst op de bedreigde plaats bleven: uit proeven, waarbij ik de dieren door een Inlander op zeer omzichtige wijze liet verjagen, heb ik dit gedrag herhaaldelijk kunnen vaststellen. Wanneer de groote kracht, waarover deze dieren onder normale omstandigheden beschikken, dan eventueel door ziekte is gebroken, is het niet zoo heel vreemd, als het vnl. stieren zijn, die een tijger slaat.

De bewering van DE KANTER, dat de verhouding tusschen de koeien en stieren in Oedjoeng-Kolon onnatuurlijk is, en wel in het nadeel van de koeien, omdat deze eerder ten prooi vallen aan tijgers, staat lijnrecht tegenover mijn ervaring, 1^o omdat ik meer resten van stieren vond, en 2^o omdat die verhouding m.i. in het reservaat zeer normaal is en kan worden getaxeerd op 3 : 1 in het voordeel der koeien!

Uit de door DE KANTER geschreven rapporten over het reservaat blijkt duidelijk, dat het diens vaste overtuiging was, dat het reservaat een tijger-reserve dreigde te worden: het minst weerbare wild zou het tegen deze dieren reeds hebben afgelegd en nu was de beurt aan de bantengs gekomen! Deze meening kan ik zooals ik op blz. 33 reeds heb doen uitkomen, onmogelijk deelen.

Het is vreemd, dat DE KANTER niet meer aandacht heeft besteed aan mogelijke ziekten van deze dieren, ondanks de door hem gedane, m.i. belangrijke vondst van enkele zieke bantengs, van welke het exemplaar, waarop sectie verricht werd, aan de bovengenoemde ziekte bleek te hebben geleden.

(Wordt vervolgd.)

A. HOOGERWERF.

KORTE MEDEDEELINGEN

De Politie-vlinder. — In „Een woord vooraf” van „Uit Java's Vlinderleven”, blz. 2, wordt weer een lans gebroken voor het invoeren van Hollandsche namen voor Indische vlinders. Ik zend U een vlinder, dien ik, indien hij nog geen Hollandschen naam heeft, gaarne „Politie-vlinder” gedoopt zou zien. Het is een bekende soort, nl. *Hypolimnas bolina*, wier gedrag ik altijd met groot plezier heb gadegeslagen. De vlinder zit haast altijd op een blad aan den buitenkant van een boom of heester, op een hoogte van 2 m (natuurlijk ook wel eens lager of hooger), van waar hij de omgeving goed kan observeeren, de vleugels meestal geopend. Nauwkeurig let hij op het verkeer, en als hij iets ziet wat hem niet bevalt, dan gaat hij onmiddellijk den overtreder te lijf. Daarbij schijnt hij zijn medevlinders heel goed te kennen. Witjes en geeltjes, eerzame burgers, laat hij in het algemeen met rust, en den Groenen Jager laat hij ook meestal passeeren, waarschijnlijk omdat deze toch te flink voor hem is. De Goochelaartjes en Amuletjes (*Euploea* en *Danaiida*¹⁾ spp.) vertrouwt hij niet, en als ze te dicht in zijn buurt komen, worden zij weggejaagd. De ergste misdadiger voor hem — zooiets wat een aan den verkeerden kant van den weg fietsende katjong (met één kornuit vóór- en een tweeden achterop) voor een eerzamen verkeersagent is — is echter de groote zwarte Pastoorvlinder (*Papilio memnon*). Zoodra een van deze opduikt, gaat de Politie-vlinder hem dadelijk te lijf en rust niet eerder, vóórdát hij hem uit zijn gebied heeft verjaagd, waarop hij trotsch op zijn observatiepost terugkeert. Mocht hij op zijn post sneuvelen, zooals wel door mijn net is gebeurd, dan zit na weinige uren, of anders den volgenden dag, weer een vlinder van deze soort op hetzelfde blad. Kan een van de lezers van De Tropische Natuur de reden voor dit merkwaardig gedrag van den Politie-vlinder opgeven?

Djakakarta.

H. OVERBECK.

¹⁾ De naam van dit bekende vlindergeslacht is intusschen alweer veranderd in *Danaus* en hieraan zullen we ons dus moeten houden.

Red.